

เล่ม ๔๔ หน้า ๔๐๕๑ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๔๗๐

ข่าวถึงชีพิตักษัย

หม่อมเจ้าหญิงฉัตร ในพระเจ้าราชวรวงศ์เธอ ชั้น ๔ กรม
หมื่นพิศาลบวรศักดิ์ ประชวรวิธโรคภายใน ถึงชีพิตักษัย
วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๐ ชนอายุ ๓๗ ปี

ข่าวตาย

ประวัติสังเขป

นายร้อยเอก ขุนรุทรณชัย (ฉาย รักรุกรบ)

กระทรวงกระลาโหม

นายร้อยเอก ขุนรุทรณชัย (ฉาย รักรุกรบ) บ.ม.
บุตรนายหล่อ รักรุกรบ เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๗ พ.ศ.
๒๔๕๓ เป็นนักเรียนโรงเรียนนายร้อยทหารบก สอบไล่ได้
แล้ว พ.ศ. ๒๔๕๖ สำรองราชการกรมทหารม้าที่ ๕ แล้วมี
ยศเป็นว่าที่นายร้อยตรี ประจำกรม พ.ศ. ๒๔๕๗ รับพระ
ราชทานสัญญาบัตรยศเป็นนายร้อยตรี พ.ศ. ๒๔๖๑ เลื่อน
ยศเป็นนายร้อยโท พ.ศ. ๒๔๖๒ เป็นนายทหารคนสนิท
ของผู้บังคับการ กรมทหารม้านครราชสีมา ของสมเด็จพระ
ศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พ.ศ. ๒๔๖๓ ประจำกรม แล้ว

วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๔๗๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๔ หน้า ๔๐๕๒

เป็นนายทหารคนสนิทของผู้บังคับการกรม พ.ศ. ๒๔๖๔
ประจำกรมทหารม้ากรุงเทพฯรักษาพระองค์ ของพระบาทสมเด็จพระ
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. ๒๔๖๕ รั้งตำแหน่งผู้บังคับ
กองร้อย กรมทหารม้านครปฐม พ.ศ. ๒๔๖๘ เป็นนาย
ร้อยเอก พ.ศ. ๒๔๗๐ รับพระราชทานสัญญาบัตรบรรดาศักดิ์
เป็นขุนรุดรณชัย ประจำกรมจเรทหารม้า

นายร้อยเอก ขุนรุดรณชัย บัวยเป็นวัณโรคภายใน ถึง
แก่กรรมวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๐ จำนวนอายุได้
๓๓ ปี

รองอำมาตย์โท ขุนมหาสมบัติ (เจริญ สุขะปิ่นทะ)

กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

รองอำมาตย์โท ขุนมหาสมบัติ (เจริญ สุขะปิ่นทะ)

บ.ม. บุตรขุนสำเร็จสาส์ เกิดวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๑๒
พ.ศ. ๒๔๔๘ รับราชการเป็นเสมียนโทกรมพระคลังมหาสมบัติ
พ.ศ. ๒๔๔๕ เป็นพนักงานคูเงิน พ.ศ. ๒๔๕๘ เป็นนายเวร
พ.ศ. ๒๔๕๕ รับพระราชทานสัญญาบัตรบรรดาศักดิ์เป็นขุน
มหาสมบัติ และยศเป็นรองอำมาตย์ตรี พ.ศ. ๒๔๖๔ เลื่อน
ยศขึ้นเป็นรองอำมาตย์โท

เล่ม ๔๔ หน้า ๕๐๕๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๗๐

ขุนมหาสมบัติ บัวยเป็นวัณโรคภายใน ถึงแก่กรรมวันที่
๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวนอายุได้ ๕๕ ปี

นายร้อยโท เพ่ง บุญสม

กระทรวงกระทรวงมหาดไทย

นายร้อยโท เพ่ง บุญสม บุตรหลวงวิสูตร (สมบุญ บุญสม)
เกิดวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๔๑ พ.ศ. ๒๔๕๔ เป็น
นักเรียนโรงเรียนนายร้อยทหารบก พ.ศ. ๒๔๖๔ เป็นนักเรียน
ทำการนายร้อย ประจำกรมทหารม้ากรุงเทพฯ พระองค์
ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รับพระราช
ทานสัญญาบัตรยศเป็นนายร้อยตรี พ.ศ. ๒๔๗๐ เลื่อนยศ
ขึ้นเป็นนายร้อยโท

นายร้อยโท เพ่ง บุญสม บัวยเป็นโรคไตเสียพิการ ถึง
แก่กรรมวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวนอายุได้ ๓๐ ปี

มหาอำมาตย์ตรี พระยารำไพพงศบริพัตร (จิตร บุนนาค)

กระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

มหาอำมาตย์ตรี พระยารำไพพงศบริพัตร (จิตร บุนนาค)
ท.ม.,ท.จ.,ต.ช.,ร.ค.ม. (ศ), ร.จ.พ. บุตรพระยามนตรีสุริวงส์
(ชุ่ม บุนนาค) เกิดวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๐๓ พ.ศ. ๒๕๒๐

วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๔๗๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๔ หน้า ๔๐๕๔

ศึกษาวิชาณประเทศเยอรมัน ๑๓ ปี พ.ศ. ๒๔๓๓ รับราชการ
ราชการเป็นล่ามกระทรวงการต่างประเทศ พ.ศ. ๒๔๓๔
อุปสมบทณวัดพิชยญาติการาม ๑ พรรษา แล้วรับราชการเป็น
นายช่างผู้ช่วย กรมรถไฟหลวง พ.ศ. ๒๔๓๗ เป็นนาย
ช่างภาค พ.ศ. ๒๔๓๘ รับพระราชทานสัญญาบัตรบรรดาศักดิ์
เป็นหลวงรำไพพงศบริพัตร พ.ศ. ๒๔๔๘ เดือนบรรดาศักดิ์
เป็นพระในนามเดิม พ.ศ. ๒๔๕๔ รับพระราชทานยศเป็น
อำมาตย์ตรี พ.ศ. ๒๔๕๕ เป็นนายช่างนายด่าน พ.ศ. ๒๔๕๖
เดือนยศเป็นอำมาตย์โท พ.ศ. ๒๔๕๘ เป็นอำมาตย์เอก
พ.ศ. ๒๔๕๙ เป็นพระยาในนามเดิม พ.ศ. ๒๔๖๔ เป็น
นายช่างก่อสร้างเอก พ.ศ. ๒๔๖๕ เป็นมหาอำมาตย์ตรี
พ.ศ. ๒๔๗๐ ออกจากราชการ รับพระราชทานเบี้ยบำนาญ.

พระยารำไพพงศบริพัตร บัวยเป็นไข้พิษ ถึงอนิจกรรม
วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๐ จำนวนอายุได้ ๖๔ ปี

เวลารับพระราชทานน้ำอาบศพ ของหลวงมีพระโคม กลอง
ชนะ ๘ จำปี ๑ พระราชทานหีบทองลายอรุณประกอยศพตั้ง
บนชั้น ๒ ชั้น นิตรเบญจาดัง ๔ คันเป็นเกียรติยศ

เล่ม ๔๔ หน้า ๔๐๕๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๔๗๐

นายตำรวจตรี ขุนมหาฤทธิไกร (ผ่อง)

กระทรวงวัง

นายตำรวจตรี ขุนมหาฤทธิไกร (ผ่อง) ร.จ.ม. บุตร
นายไชยรักษา (อ่ำ) เกิดวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๓๘๕
รับราชการเป็นนายพันกักตี่ นายเวรกรมพระตำรวจ พระ
ราชวังบวร แล้วเป็นหมื่นประแดงเสนี พ.ศ. ๒๔๒๕ รับพระ
ราชทานสัญญาบัตรบรรดาศักดิ์เป็นขุนมหาฤทธิไกร พ.ศ.
๒๔๕๕ รับพระราชทานยศเป็นนายตำรวจตรี นอกตำแหน่ง
ในการพระศาสนา เคยบรรพชาณวัดปทุมคงคา และ
อุปสมบทณวัดชนะสงคราม

ขุนมหาฤทธิไกร บัวยโรคชรา. ถึงแก่กรรม วันที่ ๖
มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๐ คำนวณอายุได้ ๘๖ ปี

มหาอำมาตย์ตรี พระยาประเสนะชิตศรีพิไลย (ตัด บุนนาค)

กระทรวงยุติธรรม

มหาอำมาตย์ตรี พระยาประเสนะชิตศรีพิไลย (ตัด
บุนนาค) ต. จ. ว. ต. ช. ต. ม. ว. ป. ร. ๔, ร. จ. พ. บุตรพระยา
ไพบุลย์สมบัติ (เดช บุนนาค) เกิดวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์
พ.ศ. ๒๔๑๕ พ.ศ. ๒๔๓๕ รับราชการเป็นเสมียนกรมศึกษา

วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๔๗๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๔ หน้า ๔๐๕๖

ธิการ พ.ศ. ๒๔๔๑ อุปสมบทณวัดพิชยญาติการาม ๑ พรรษา
แล้วเปนมหาเถกเถกเวรเดช พ.ศ. ๒๔๔๒ เป็นนักเรียนโรงเรียน
กฎหมาย ๓ ปี สอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตชั้น ๒ พ.ศ. ๒๔๔๕
เป็นผู้พิพากษาศาลปรีสภากที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๔๖ รับพระราชทาน
สัญญาบัตรบรรดาศักดิ์เป็นหลวงนฤนัยสรนารถ พ.ศ. ๒๔๕๑
เป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลมณฑลชุมพร พ.ศ. ๒๔๕๓ เป็น
อธิบดีผู้พิพากษามณฑลพิษณุโลก พ.ศ. ๒๔๕๔ รับพระ
ราชทานยศเป็นอำมาตย์เอก และเป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาล
มณฑลราชบุรี พ.ศ. ๒๔๕๗ เลื่อนบรรดาศักดิ์เป็นพระราช
ศาสตราจารย์นาถสภาคดี พ.ศ. ๒๔๕๘ เป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาล
มณฑลอยุธยา พ.ศ. ๒๔๖๐ เป็นพระยาประเสนะชิตศรีพิไลย
พ.ศ. ๒๔๖๕ เป็นผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์กรุงเทพ ฯ พ.ศ. ๒๔๖๗
เปนมหาอำมาตย์ตรี

พระยาประเสนะชิตศรีพิไลย บัวยเป็นโรคหัวใจพิการ
และอัมพาต ถึงแก่กรรม วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๐
คำนวณอายุได้ ๕๒ ปี

นายนาวตรี หลวงพลสินธวานต์ติก์ (เหล่ว ที่ปะนาวิน)

กระทรวงทหารเรือ

นายนาวตรี หลวงพลสินธวานต์ติก์ (เหล่ว ที่ปะนาวิน)

บ.ช. บ.ม. ป.ป.ร. ๕ ราชองครักษ์เวร บุตรนายก ที่ปะนาวิน

เล่ม ๔๔ หน้า ๔๐๕๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๔๗๐

เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๘ เป็นนักเรียนโรงเรียนนายเรือ สอบได้
ได้ชั้นโท พ.ศ. ๒๔๕๕ สำรองราชการกรมเสนาธิการทหาร
เรือ สำรองราชการเรือเสื่อคำรณสินธุ์ ว่าที่นายเรือตรี และ
รับตำแหน่งผู้บังคับการเรือปราบปรบภัย แล้วกลับไปสำรอง
ราชการกรมเสนาธิการทหารเรือ พ.ศ. ๒๔๖๐ รับพระราชทาน
สัญญาบัตรยศเป็นนายเรือตรี ผู้บังคับการเรือปราบปรบภัย
และเป็นนายธงเสนาบดดี พ.ศ. ๒๔๖๑ เป็นต้นเรือและทำ
การแทนผู้บังคับการเรือตอร์ปิโด ๔ เป็นผู้บังคับการเรือ
ทนทะเล สำรองราชการกรมเสนาธิการทหารเรือ แล้วเป็น
นายกราบขวาเรือพระที่นั่งมหาจักรี พ.ศ. ๒๔๖๒ เลื่อนยศ
เป็นนายเรือโทและเป็นนายธงเสนาธิการทหารเรือ พ.ศ.
๒๔๖๓ รับตำแหน่งต้นเรือพระที่นั่งมหาจักรี และรับพระราช
ทานสัญญาบัตรบรรดาศักดิ์เป็นหลวงพลสินธวานันต์ก็ ยศเป็น
นายเรือเอก พ.ศ. ๒๔๖๔ ประจำแผนกที่ ๒ กรมเสนาธิการ
ทหารเรือ ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกที่ ๑ กรมยุทธศาสตร์ทหารเรือ
พ.ศ. ๒๔๖๗ เป็นนายนาวาตรี พ.ศ. ๒๔๖๘ เป็นนายทหาร
ศึกษาวิชาโรงเรียนนายทหารเรือ ประจำแผนกที่ ๓ กรม
ยุทธศาสตร์ทหารเรือ

นายนาวาตรี หลวงพลสินธวานันต์ บัวยเป็นโรคเชื้อดำใส
อีกเสบ ถึงแก่กรรม วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๐ จำนวน
อายุได้ ๓๒ ปี

วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๔๗๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๔ หน้า ๕๐๕๘

หม่อมราชวงศ์หญิงบังอร ฉัตรกุล ฌอยุธยา พนักงาน
สะตั้ง บัวยโรคชรา ถึงแก่กรรม วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๐
อายุ ๘๓ ปี

พระราชทานเพลิงศพ

วันที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐

พระราชทานเพลิงศพหม่อมเจ้าฟิ่ง ในพระเจ้าราชวรวงศ์
เชอชน ๔ กรมหมื่นพิศาลบวรศักดิ์ และศพหม่อมเจ้าวิมลย์
ในพระเจ้าราชวรวงศ์เชอชน ๔ พระองค์เจ้าโตสินี ที่วัดสังเวช
วิศยาราม พระราชทานรถยนต์รับศพ ฉัตรเบญจาแห่ ๑๐
ตั้ง ๔ จำปี ๑ กลองชนะนะ ๑๐ กับเงินศพละ ๑๐๐๐ สตางค์ ผ้า
ขาวศพละ ๒ พัน

สั่งหีบเพลิงไปพระราชทานเพลิงศพ

วันที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพนักงานจัดหีบเพลิง
ส่งไปพระราชทานเพลิงศพข้าราชการณจังหวัดต่าง ๆ คือ

ศพหลวงสกลรักษา (จำเรญ รัตนวราหะ) สังกัดกระทรวง
มหาดไทย ที่วัดพิชัยบุรณราม จังหวัดอุทัยธานี ๑

ศพหลวงนิกรราษฎร์บำรุง (จรัส เทพหัสดิน ฌอยุธยา)
สังกัดกระทรวงมหาดไทย ที่วัดศรีบุญเรือง จังหวัดหล่มสัก ๑